

Enhet

Farligt gods och seveso

Handläggare, direkttelefon

Jan Nilsson, 054-13 52 11

E-post

jan.e.nilsson@srv.se

Förslag till föreskrifter om ackreditering av organ som ska utföra kontroll av tankar avsedda för transport av farligt gods på land

1 Inledning

Räddningsverket är behörig myndighet för transport av farligt gods på land, vilket innebär att Räddningsverket ska verka för att förebygga och skadebegränsa olyckor och tillbud i samband med transport av farligt gods. I detta ligger bland annat ett bemyndigande att besluta föreskrifter.

Räddningsverket har mot bakgrund av bemyndigandet beslutat föreskrifter om transport av farligt gods på väg och i terräng (ADR-S) samt om transport av farligt gods på järnväg (RID-S). ADR-S och RID-S är i allt väsentligt baserade på bilagorna A och B till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR), respektive reglementet för internationell transport av farligt gods på järnväg (bihang C (RID) till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF)).

Enligt rådets direktiv 94/55/EG om transport av farligt gods på väg och rådets direktiv 96/49/EG om transport av farligt gods på järnväg, ska Sverige tillämpa de internationella bestämmelserna i ADR och RID även för inrikes transporter.

Bestämmelserna i ADR-S och RID-S reglerar bland annat vilka olika typer av tankar och tryckkärl som får användas för transport av farligt gods samt vilka krav som ställs på dessa med avseende på konstruktion, provning, märkning, godkännande, kontroll, etc. Exempel på tankar och tryckkärl är avmonterbara tankar, tankcontainrar, cisternvagnar, gasflaskor och storflaskor.

Räddningsverket har med stöd av förordningen om teknisk kontroll beslutat föreskrifter om ackreditering av verksamheter som ska kontrollera tankar och tryckkärl enligt kraven i ADR-S och RID-S. Föreskrifterna benämns Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:2) för ackreditering av organ som ska utföra vissa kontroller av tankar avsedda för inrikes landtransport av farligt gods respektive Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:4) för ackreditering av organ som i tredjepartsställning ska utföra kontroll av tankar och tryckkärl m.m. för inrikes landtransport av farligt gods.

De föreslagna föreskrifterna ska ersätta SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

2 Nuvarande föreskrifter

2.1 Föreskrifter om ackreditering för kontroll av tankar och tryckkärl

Räddningsverket har beslutat tre föreskrifter som behandlar krav på verksamheter som önskar få behörighet att kontrollera tankar och tryckkärl för transport av farligt gods enligt kraven i ADR-S och RID-S.

- Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:4) för ackreditering av organ som i tredjepartsställning ska utföra kontroll av tankar och tryckkärl m.m. för inrikes landtransport av farligt gods,
- Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:2) för ackreditering av organ som ska utföra vissa kontroller av tankar avsedda för inrikes landtransport av farligt gods, och
- Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2005:3) om transportabla tryckbärande anordningar.

Utöver de verksamheter som önskar få behörighet att kontrollera tankar och tryckkärl, vänder sig föreskrifterna indirekt även till tillverkare av tankar och tryckkärl samt till dem som använder objekten för transport.

Tillverkare är hänvisade till att anlita en verksamhet som är behörig att utföra godkännandeprocessen av tanken eller tryckkärlet, det vill säga en verksamhet som uppfyller kraven i tillämplig föreskrift ovan.

I ADR-S och RID-S fastställs vilka olika typer av tankar och tryckkärl som får användas för transport av farligt gods samt vilka egenskaper de ska ha i form av hållfasthet, material, minsta väggtjocklek, utrustning med mera.

Dessutom anges det i ADR-S och RID-S krav på att tankar och tryckkärl dels ska vara godkända för att få användas för transport, dels genomgå återkommande kontroll inom bestämda tidsintervall för att säkerställa att de även fortsättningsvis uppfyller kraven i ADR-S och RID-S.

I ADR-S och RID-S anges även att godkännande och kontroll ska utföras av behörig myndighet eller den som behörig myndighet har utsett.

Det samma gäller verksamhetsutövare som använder tankar och tryckkärl, eftersom de måste anlita en behörig verksamhet för att låta objekten genomgå återkommande kontroll inom bestämda tidsintervall.

I dagens regler i ADR-S och RID-S saknas krav på de verksamheter som ska utföra kontroll och godkännande. Formerna för att utse sådana verksamheter blir därför en uppgift för behörig myndighet att bestämma i respektive medlemsstat i EU samt fördragspart till ADR och RID.

I samband med Sveriges anslutning till EES-avtalet beslutade riksdagen att tillämpa ett öppet system för provning, kontroll och godkännande av produkter, vilket skulle baseras på ackreditering av verksamheten. Produkter ska därmed kontrolleras och godkännas av självständiga organ och i konkurrens.

Med anledning av detta anges i 9 § förordningen (2006:311) om transport av farligt gods, att behöriga organ för teknisk kontroll ska vara ackrediterade enligt lagen om teknisk kontroll. Räddningsverket har vidare i 4 § i ADR-S och RID-S angett de avsnitt i ADR-S och RID-S där kontroll, bedömning eller motsvarande, ska utföras av sådana behöriga organ.

För att precisera kraven på behöriga organ för kontroll av tankar och tryckkärl har Räddningsverket beslutat två föreskrifter avseende ackreditering av organ. Föreskrifterna benämns Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:4) för ackreditering av organ som i tredjepartsställning ska utföra kontroll av tankar och tryckkärl m.m. för inrikes landtransport av farligt gods och Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:2) för ackreditering av organ som ska utföra vissa kontroller av tankar avsedda för inrikes landtransport av farligt gods.

Därutöver har Räddningsverket utfärdat Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2005:3) om transportabla tryckbärande anordningar, se 2.4.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC) är nationellt ackrediteringsorgan och ansvarar för ackreditering av de verksamheter som ska få behörighet att genomföra kontroll av tankar och tryckkärl m.m.

SWEDAC utför även regelbunden tillsyn av de ackrediterade verksamheterna för att tillse att de upprätthåller verksamheten enligt SWEDAC:s och Räddningsverkets föreskrifter.

2.2 Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:4) för ackreditering av organ som i tredjepartsställning ska utföra kontroll av tankar och tryckkärl m.m. för inrikes landtransport av farligt gods

Bestämmelserna i SRVFS 1999:4 reglerar vilka krav som ställs på verksamheter som önskar få behörighet att kontrollera tankar och tryckkärl enligt bestämmelserna i ADR-S och RID-S. Föreskrifterna omfattar samtliga typer av tankar och tryckkärl som definierades i 1999 års utgåvor av ADR-S och RID-S.

För att få behörighet ska verksamheten vara ackrediterad av SWEDAC som ett så kallat organ av typ A. Med detta menas att verksamheten ska vara helt oberoende i förhållande till det objekt som ska bedömas. En central del i ackrediteringen är därför att verksamheten uppfyller kraven på organ av typ A enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005. Dessutom ska SWEDAC:s tillämpliga föreskrifter om ackreditering av organ vara uppfyllda.

Enligt SRVFS 1999:4 är det möjligt att få behörighet att utföra konstruktionskontroll, tillverkningskontroll, installationskontroll, återkommande kontroll och revisionskontroll. Behörigheten kan även begränsas till ett eller flera så kallade objektområden. Tankar och tryckkärl är kategoriserade i olika objektområden, där likartade objekt har sammanförts till samma område.

Indelningen i objektområden används för att ange vilka kompetenskrav som ska tillämpas i Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll särskilda föreskrifter (STAFS 1999:4) för ackrediterade kontrollorgan Typ A (besiktningsorgan) för kontroll av tryckbärande anordningar m.m.

SRVFS 1999:4 innehåller även krav på att kontrollorganet ska förfoga över nödvändiga arbetsprocedurer samt krav på samverkan med Räddningsverket avseende samrådsmöten, rapportering av skador som är av betydelse för transportsäkerheten etc.

Till dags dato finns tre verksamheter ackrediterade enligt SRVFS 1999:4.

Efter ikraftträdandet av rådets direktiv 1999/36/EG, infört genom SRVFS 2005:3, innefattar dock numera behörigheten enligt SRVFS 1999:4 avseende behållare för gaser av klass 2 samt UN 1051, UN 1052 och UN 1790, i praktiken enbart återkommande kontroll och revisionskontroll av tankar och tryckkärl som används för transport enligt övergångsbestämmelserna i SRVFS 2005:3.

Nya tankar och kärl för transport av gaser av klass 2 samt UN 1051, UN 1052 och UN 1790, ska uppfylla bestämmelserna i SRVFS 2005:3 och bedömas av verksamheter som uppfyller kraven i SRVFS 2005:3. Se även avsnitt 2.4 nedan.

2.3 Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1999:2) för ackreditering av organ som ska utföra vissa kontroller av tankar avsedda för inrikes landtransport av farligt gods

Bestämmelserna i SRVFS 1999:2 anger förutsättningar för verksamheter som står i större beroende till objektet att utföra vissa kontroller av vissa typer av objekt. Verksamheterna får enligt SRVFS 1999:2 vara av typ B eller C enligt kraven i SS-EN ISO/IEC 17020:2005. En verksamhet som är av typ B eller C har ett större beroende till det objekt som ska bedömas. Verksamheten kan exempelvis ha en verkstad där objektet först genomgår vissa reparationer och sedan utför en annan del av verksamhetens organisation en revisionskontroll av objektet.

Behörigheten som kan fås genom SRVFS 1999:2 är begränsad till endast återkommande kontroll och revisionskontroll av fasta tankar (tankfordon), avmonterbara tankar och tankcontainrar avsedda för transport av vissa brandfarliga vätskor i klass 3.

I praktiken behandlar SRVFS 1999:2 dock krav på verksamheter som ska utföra återkommande kontroll och revisionskontroll av tankar avsedda för bensin, dieselolja och eldningsolja.

Bakgrunden till föreskrifterna var att skapa ett förenklat kontrollsystem för den största volymen av tankar, vilket återfinns just för tankar för bensin, dieselolja och eldningsolja. Nämnade ämnen står för cirka 70 % av Sveriges totala transporter av farligt gods¹.

Bestämmelserna i SRVFS 1999:2 anger, som nämnts ovan, att verksamheten ska vara ackrediterad som typ B eller C enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005 samt uppfylla SWEDAC:s föreskrifter om ackreditering.

Vidare anger SRVFS 1999:2 att verksamheten ska ha nödvändiga arbetsrutiner och procedurbeskrivningar, vilka typer av reparationer och ändringar som den får utföra revisionskontroll på samt vilken utrustning som den minst ska förfoga över. Föreskrifterna anger även krav på teknisk kompetens hos personalen i form av utbildnings- och erfarenhetskrav. Utbildningen ska i detta sammanhang vara godkänd av Räddningsverket.

Det finns även bestämmelser om krav på samverkan med Räddningsverket avseende samrådsmöten, rapportering av skador som är av betydelse för transportsäkerheten etc.

Till dags dato finns två verksamheter ackrediterade enligt kraven i SRVFS 1999:2.

2.4 Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2005:3) om transportabla tryckbärande anordningar

SRVFS 2005:3 är det svenska genomförandet av rådets direktiv 1999/36/EG av den 29 april 1999 om transportabla tryckbärande anordningar (TPED).

SRVFS 2005:3 innehåller de inom EU enhetliga och harmoniserade bestämmelserna om godkännande och kontroll av tankar och kärl för gaser av klass 2 samt ämnena UN 1051 Cyanväte, stabiliserad, UN 1052 Vätefluorid, vattenfri och UN 1790 Fluorvätesyra.

De tekniska kraven beträffande tankar och kärl anges i ADR-S och RID-S, medan föreskrifterna i sig innehåller bestämmelser för verksamheter (behöriga organ) som ska utföra kontroll. Föreskrifterna innehåller även olika procedurer (moduler) som vid bedömning, godkännande eller kontroll ska följas av såväl tillverkaren som av de behöriga organen. Efter godkännande ska tanken eller kärlet bland annat förses med märkningen ” π ” (pi). Märkningen är beviset på att tanken eller kärlet är godkänt enligt SRVFS 2005:3 och därigenom även enligt rådets direktiv 1999/36/EG.

¹ Se ”Kartläggning av farligt godstransporter”, Räddningsverket 2007 (B20-231/07).

När det gäller godkännande och kontroll av tankar och kärl som omfattas av SRVFS 2005:3 får detta endast utföras av verksamheter som uppfyller SRVFS 2005:3. Föreskrifterna definierar två olika organ för godkännande och kontroll: anmält organ och godkänt organ. Ett anmält organ motsvarar en verksamhet som uppfyller kraven för organ av typ A, medan ett godkänt organ motsvarar ett organ av typ B. Respektive stat inom EU ska anmäla de organ som utses för godkännande och kontroll inom ramen för rådets direktiv 1999/36/EG och tillika SRVFS 2005:3.

Tankar och kärl som uppfyller kraven i SRVFS 2005:3 och är märkta med π , ska accepteras av alla medlemsstater inom EU utan vidare bedömning eller godkännande. Den fria rörligheten i form av utsläppande av produkt på marknad, användning, transport och återkommande kontroll av sådana objekt ska därmed vara garanterad inom EU.

SWEDAC är ansvarigt för att bedöma verksamheter gentemot SRVFS 2005:3 och att verksamheterna anmäls till EU.

Föreskrifterna omfattar sedan den 1 juli 2003 alla nya gasflaskor, kryokärl och storflaskor som släpps ut på marknaden. Sedan den 1 juli 2007 omfattar de även nya gasflaskpaket, tankar och tryckfat. Från dessa datum är således SRVFS 2005:3 tvingande.

I föreskrifterna finns även övergångsbestämmelser som anger att gasflaskor, kryokärl och storflaskor som släppts ut på marknaden före den 1 juli 2003, respektive före den 1 juli 2007 avseende gasflaskpaket, tankar och tryckfat, får användas i fortsättningen utan att de uppfyller SRVFS 2005:3. Objekten behöver således inte π -märkas. Detta under förutsättning att de används för transport enligt bestämmelserna i ADR-S och RID-S.

SWEDAC har till EU anmält cirka 40 verksamheter enligt SRVFS 2005:3. Majoriteten av verksamheterna har enbart behörighet för återkommande kontroll av gasflaskor.

Vad avser tankar och kärl som används för transport enligt övergångsbestämmelserna ska kontroll utföras av organ som ackrediterats enligt lagen om teknisk kontroll. Dessa organ ska vara ackrediterade enligt SRVFS 1999:4 eller SRVFS 2005:3.

3 Identifiering av problem

Följande identifierade problem föranleder behov av nya föreskrifter. En allmän översyn av SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 har också genomförts för att tydliggöra och förenkla kraven i föreskrifterna.

3.1 Överlappande reglering i SRVFS 1999:4 och SRVFS 2005:3

Både SRVFS 1999:4 och SRVFS 2005:3 behandlar tankar och kärl för gaser av klass 2.

Nya gasflaskor, kryokärl och storflaskor som sätts på marknaden omfattas sedan den 1 juli 2003 av SRVFS 2005:3 och ska återkommande kontrolleras av ett anmält organ.

Gasflaskor, kryokärl och storflaskor som satts på marknaden före den 1 juli 2003 ska kontrolleras av ett organ ackrediterat enligt SRVFS 1999:4 eller ett organ ackrediterat enligt SRVFS 2005:3.

3.2 Inaktuella hänvisningar i SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4

Sedan den 1 juli 2001 består ADR-S och RID-S av en ny regelstruktur med en helt ny indelning i del, kapitel, avsnitt och delavsnitt. Detta medför att SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 hänvisar till numreringar som inte längre existerar i gällande transportlagstiftning. Samtidigt ändrades terminologin för vissa objekt.

3.3 Objektområden i SRVFS 1999:4

Objektområdena i SRVFS 1999:4 överensstämmer inte med den terminologi som används i ADR-S och RID-S. Vissa objektområden är ej relevanta.

3.4 Ny typ av tank – UN-tankar

Den 1 juli 2001 infördes bestämmelser för konstruktion, tillverkning och provning av en ny typ av tank som benämns UN-tank. Bestämmelserna för UN-tankar återfinns i kapitel 6.7 i ADR-S och RID-S. UN-tankar omfattas i dagsläget inte av Räddningsverkets föreskrifter om ackreditering.

3.5 Behörighetsområde i SRVFS 1999:2

I utgåvorna av ADR-S och RID-S som var gällande före den 1 juli 2001 definierades behörigheten enligt SRVFS 1999:2 genom att dels ange aktuella tanktyper, dels uttryckligen ange vilka ämnen som omfattades. Detta var möjligt eftersom ADR-S och RID-S strukturerade ämnena i ämnesnummer och ämnesbokstav. Kraven på tankar i ADR-S och RID-S angavs sedan för respektive klass och grupper av ämnen inom varje klass. Bestämmelsernas struktur innebar att det var möjligt att peka exakt på de tanktyper och de ämnen som ingick i behörigheten.

Indelningen i ämnesnummer och ämnesbokstav användes även för att ange vilka ämnen som tanken var godkänd för. Detta framgick av ämneslistor som tankens typgodkännande hänvisade till. Kontrollorganet kunde genom att kontrollera ämneslistan avgöra om tankens godkännande och användningsområde innefattades av behörigheten enligt SRVFS 1999:2.

Sedan den 1 juli 2001 har ett helt omstrukturerat regelsystem varit i kraft i ADR-S och RID-S. Metoden att beskriva tankkraven för olika ämnen är helt annorlunda och både ämnesnummer och ämnesbokstav har tagits bort i sättet att strukturera ämnena.

På grund av den nya regelstrukturen i ADR-S och RID-S är det inte längre möjligt att behålla behörighetsområdet i SRVFS 1999:2.

3.6 SWEDAC upphäver STAFS 1999:4

Räddningsverket hänvisar i SRVFS 1999:4 till att kontrollorgan ska uppfylla bestämmelserna i Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll särskilda föreskrifter (STAFS 1999:4) för ackrediterade kontrollorgan Typ A (besiktningsorgan) för kontroll av tryckbärande anordningar m.m. SWEDAC avser att under 2008 upphäva STAFS 1999:4 och överföra vissa bestämmelser till Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC) föreskrifter och allmänna råd (STAFS 2007:8) om ackreditering av kontrollorgan. Vissa delar av STAFS 1999:4 kan inte SWEDAC överföra på grund av att de saknar föreskriftsbemyndigande. Dessa delar rör krav på teknisk kompetens hos kontrollorgan.

För att kraven fortsättningsvis ska gälla måste därför Räddningsverket överföra dem till förslaget till föreskrifter.

4 Förslag till föreskrifter

4.1 Bakgrund

Mot bakgrund av identifierade problem i kapitel 3 ovan har Räddningsverket reviderat SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 och genomfört en allmän översyn av föreskrifterna i syfte att tydliggöra och förenkla kraven i föreskrifterna.

De föreslagna föreskrifterna ska ersätta både SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

4.2 Vilka berörs av förslaget

Förslaget till föreskrifter berör verksamheter i Sverige som önskar få behörighet att kontrollera tankar enligt kraven i ADR-S och RID-S. I Sverige får endast verksamheter som uppfyller bestämmelserna i förslaget till föreskrifter utföra sådan kontroll.

Indirekt berör förslaget även verksamheter som konstruerar och tillverkar tankar. För att exempelvis få en avmonterbar tank godkänd för användning för transport av farligt gods måste verksamheten anlita ett kontrollorgan som uppfyller förslaget till föreskrifter. Kontrollorganet genomför därefter nödvändiga kontroller för att godkänna tanken.

Förslaget berör även indirekt verksamhetsutövare som använder objekten, eftersom de måste anlita ett kontrollorgan som uppfyller förslaget till föreskrifter för att låta tanken genomgå återkommande kontroll inom föreskrivna tidsintervall.

Kraven på att tankar ska vara godkända och genomgå återkommande kontroll anges i ADR-S och RID-S.

Förslaget innebär ingen förändring mot nuvarande reglering i SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 eftersom förslaget berör samma parter.

4.3 Öppet system

I Sverige ska ett öppet system för provning, kontroll och godkännande av produkter tillämpas, vilket baseras på ackreditering av verksamheten. Genom det öppna systemet utförs provning, kontroll och godkännande av produkter av självständiga, oberoende organ och i konkurrens.

Förslaget till föreskrifter innehåller samma principer för ett öppet system för godkännande och kontroll som SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4. Godkännande och kontroll sker även fortsättningsvis i konkurrens.

De krav som SRVFS 1999:4 och SRVFS 1999:2 anger avseende att verksamheterna ska vara av typ A respektive typ B eller C enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005 kvarstår därmed.

4.4 Regelförenkling

Räddningsverket föreslår att SRVFS 1999:2 och 1999:4 slås samman till en föreskrift. Genom att slå samman föreskrifterna bedömer Räddningsverket att förståelsen av tillämplighet och omfattning förbättras.

Gemensamma bestämmelser om bland annat definitioner, arbetsprocedurer och arkivering har placerats i förslagets inledande paragraf. De delar som särskiljer SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 från varandra avseende skillnaden i verksamhetsområde anges i två bilagor till paragrafen.

Bilaga 1 motsvarar verksamhetsområdet i SRVFS 1999:4, medan bilaga 2 motsvarar verksamhetsområdet i SRVFS 1999:2.

Räddningsverket föreslår även att kravet på att överlämna en förteckning över alla kontrolluppdrag till Räddningsverket ska tas bort.

4.5 Överlappande reglering i SRVFS 1999:4 och SRVFS 2005:3

Bestämmelserna i SRVFS 2005:3, liksom rådets direktiv 1999/36/EG, är tvingande för nya tankar och kärl för gaser av klass 2 samt för ämnena UN 1051 Cyanväte, stabiliserad, UN 1052 Vätefluorid, vattenfri och UN 1790 Fluorvätesyra.

Behörighetsområdet i SRVFS 1999:4 innefattar även ovanstående objekt. Men efter ikraftträdandet av SRVFS 2005:3 är behörigheten enligt SRVFS 1999:4 begränsad till återkommande kontroll och revisionskontroll av äldre tankar och tryckkärl som används enligt övergångsbestämmelserna i SRVFS 2005:3, det vill säga kontroll av äldre objekt som inte är π -märkta. Enligt rådets direktiv 1999/36/EG ska fortsatt användning av äldre objekt tillåtas även om de inte uppfyller direktivet.

Räddningsverket anser att det är olämpligt att ha två föreskrifter som delvis överlappar varandra. Bestämmelserna blir otydliga.

För att åstadkomma tydlighet föreslår därför Räddningsverket att de nya föreskrifterna ska exkludera objekten som innefattas av SRVFS 2005:3.

4.6 Hänvisningar i SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4

Förslaget till föreskrifter har reviderats genomgående med avseende på ny regelstruktur i ADR-S och RID-S. Förslaget har även reviderats med avseende på terminologin som nu används i ADR-S och RID-S.

Dessutom har hänvisningar uppdaterats till gällande föreskrifter och standarder, såsom SS-EN ISO/IEC 17020:2005.

4.7 Objektområden i SRVFS 1999:4

I SRVFS 1999:4 delas tankar och tryckkärl in i olika objektområden. Objektområdena behövs för att kunna ange vilka kompetenskrav som gäller enligt SWEDAC:s föreskrifter, STAFS 1999:4.

Eftersom tankar och kärl för gaser av klass 2 exkluderas från förslaget till föreskrifter ska motsvarande objektområden tas bort.

De verksamheter som sedan mitten på 90-talet har ackrediterats enligt föreskrifterna har ackrediterats för kontroll av samtliga typer av behållare, det vill säga alla objektområden.

Mot denna bakgrund samt nuvarande definitioner av objekt och regelverksstruktur i ADR-S och RID-S föreslår Räddningsverket därför att antalet objektområden reduceras till två.

Det första objektområdet inkluderar samtliga kontrollformer och objekt som förslaget till föreskrifter omfattar. Det andra motsvarar de kontrollformer och objekt som idag omfattas av det förenklade kontrollsystemet enligt SRVFS 1999:2 och som motsvaras av bilaga 2 till förslaget till föreskrifterna.

4.8 Ny typ av tank – UN-tankar

Den 1 juli 2001 infördes bestämmelser för konstruktion, tillverkning och provning av en ny typ av tank som benämns UN-tank. Bestämmelserna för UN-tankar återfinns i kapitel 6.7 i ADR-S och RID-S.

UN-tankar omfattas i dagsläget inte av Räddningsverkets föreskrifter om ackreditering.

Räddningsverket föreslår att UN-tankar ska omfattas av principerna som finns i SRVFS 1999:4, det vill säga att UN-tankar ska kontrolleras av verksamheter som uppfyller kraven på typ A enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005.

UN-tankar har därför inkluderats i behörigheten i bilaga 1 till förslaget till föreskrifter, (vilket i sak motsvarar SRVFS 1999:4).

Observera att verksamheter som ska utföra godkännande och kontroll av UN-tankar för gaser av klass 2 samt UN 1051, UN 1052 och UN 1790, inte

omfattas av förslaget till föreskrifter eftersom dessa verksamheter ska bedömas enligt bestämmelserna i SRVFS 2005:3.

4.9 Behörighetsområde i SRVFS 1999:2

På grund av den regelstruktur som från och med den 1 juli 2001 råder i ADR-S och RID-S kan behörighetsområdet inte formuleras på det sätt som anges i SRVFS 1999:2.

I gällande ADR-S och RID-S beskrivs olika typer av tankar genom en så kallad tankkod. Tankkoden beskriver tankens egenskaper i form av exempelvis vilket kalkyltryck som används för konstruktion, antal och typ av öppningar samt typ av säkerhetsventil som ska användas.

Inte enbart nya tankar omfattas av kravet på att beskrivas med tankkod, utan även äldre tankar ska tilldelas tankkoder. Den 31 december 2007 slutfördes tilldelningen avseende tankcontainrar, och för fasta tankar (tankfordon) och avmonterbara tankar ska tilldelningen vara genomförd senast den 31 december 2008.

För varje UN-nummer som listas i tabell A i del 3 i ADR-S och RID-S anges en tankkod som beskriver den tanktyp som motsvarar de minst stränga tankbestämmelserna som är tillåtna för ämnet i fråga. Bättre tankar får användas för ämnet i fråga enligt en viss tankhierarki. Beskrivning av systemet för tankkoder och tankhierarkin anges i avsnitt 4.3.4.1 i ADR-S och RID-S.

Räddningsverket föreslår att behörighetsområdet kopplas till tankkoder.

Då huvudsyftet med bestämmelserna i SRVFS 1999:2 var att erbjuda ett förenklat system för ackreditering av verksamheter för kontroll av tankar för bensen, dieselolja och eldningsolja, föreslås att behörighetsområdet kopplas till tankkoden för bensen, vilken är LGBF. Men eftersom tankar med tankkod LGBF, enligt tankhierarkin i avsnitt 4.3.4.1 i ADR-S och RID-S, får användas för ämnen som kräver mindre stränga tankbestämmelser, är det rimligt att även inkludera underliggande tankkoder i behörigheten.

Därför föreslås att behörighetsområdet ska omfatta tankar med tankkoder LGAV, LGBV och LGBF. I likhet med SRVFS 1999:2 begränsas behörigheten till fasta tankar (tankfordon), avmonterbara tankar och tankcontainrar.

Genom att knyta behörigheten till nämnda tankkoder inkluderas även andra ämnen än brandfarliga vätskor av klass 3, vilka inte omfattades av behörigheten i SRVFS 1999:2. Dessa ämnen tillhör klass 9, Övriga farliga ämnen och föremål, respektive klass 4.1, Oxiderande ämnen. Samtidigt exkluderas även vissa ämnen som ingick i behörigheten enligt SRVFS 1999:2, eftersom ämnena har en högre (strängare) tankkod än LGBF.

Med dagens regelstruktur är det dock omöjligt att överföra behörigheten enligt SRVFS 1999:2. Räddningsverket anser därför att det är lämpligt att behörigheten kopplas till de tanktyper som SRVFS 1999:2 skapades för.

Från behörigheten exkluderas dock tankkoder som efterföljs av (+), så kallade (+)-tankar. Huvudregeln för (+)-tankar är att alternativ användning är förbjuden. Om ett ämne exempelvis har tankkod LGBV(+) angiven i tabell A i del 3, får tanken endast användas för andra ämnen om typgodkännandet så uttryckligen anger det. (+)-tankar omfattas således inte av tankhierarkin enligt avsnitt 4.3.4.1 i ADR-S och RID-S. Sådana tankar ska kontrolleras av verksamheter med behörighet enligt bilaga 1 till förslaget till föreskrifter.

4.10 SWEDAC upphäver STAFS 1999:4

SWEDAC avser att upphäva bestämmelserna i Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll särskilda föreskrifter (STAFS 1999:4) för ackrediterade kontrollorgan Typ A (besiktningorgan) för kontroll av tryckbärande anordningar m.m. och överföra vissa delar till Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC) föreskrifter och allmänna råd (STAFS 2007:8) om ackreditering av kontrollorgan.

De bestämmelser som SWEDAC enligt sin bedömning saknar föreskriftsbemyndigande för överförs inte och respektive föreskrivande myndighet måste därför överföra dem till sina egna föreskrifter om bestämmelserna fortsättningsvis ska gälla.

Följande bestämmelser i STAFS 1999:4 överförs till STAFS 2007:8:

- 3 § om definitioner,
- 13 § om arkivering, och
- 16 § om samråd med föreskrivande myndighet.

Följande bestämmelser överförs till Räddningsverkets förslag till föreskrifter.

- 4 § om ackrediteringens omfattning,
- 6 till 12 §§ om teknisk kompetens, och
- 14 och 15 §§ om att rapportera skador till föreskrivande myndighet.

Bestämmelserna om ackrediteringens omfattning och teknisk kompetens återfinns i bilaga 3 till förslaget till föreskrifter. Bestämmelserna om att rapportera skador motsvaras av 9 § i förslaget till föreskrifter.

Eftersom bestämmelserna i STAFS 1999:4 har fungerat som generella regler för samtliga myndigheter som ställer krav på ackreditering har Räddningsverket gjort en viss revidering av texten för att den helt ska överensstämma med de förutsättningar som gäller i förslaget till föreskrifter.

Det sakliga innehållet är emellertid oförändrat i jämförelse med STAFS 1999:4.

Räddningsverket har även förenklat kompetenskraven i bilaga 3 till förslaget till föreskrifter så att den endast omfattar två kategorier som i sin tur definierar vilka kompetenskrav som ställs för befogenhetsområdena konstruktionskontroll, tillverkningskontroll, installationskontroll, återkommande kontroll, mellanliggande kontroll och revisionskontroll. I STAFS 1999:4 finns tre kategorier. Kategori två och tre i STAFS 1999:4 definierar samma kompetenskrav. Därför har Räddningsverket reducerat det totala antalet kategorier till två.

I STAFS 1999:4 anges vidare att personalen för vissa befogenhetsområde ska ha 'ingenjörutbildning på gymnasienivå'. Men detta avsågs den fyraåriga utbildning som resulterade i titeln gymnasieingenjör. Systemen för utbildning på gymnasiet har under årens lopp förändrats och begreppet gymnasieingenjör finns inte längre. Räddningsverket föreslår därför att lydelsen ändras till 'teknisk utbildning på gymnasienivå'. Med detta avses främst gymnasiets teknikprogram eller annan motsvarande framtida utbildning som kan komma att ersätta teknikprogrammet.

4.11 Kommentarer och beskrivningar till paragrafer

Nedan ges beskrivningar och kommentarer till enskilda paragrafer.

Paragrafdelen är gemensam för alla verksamheter och behörigheter. Bilaga 1 motsvarar principerna som finns i SRVFS 1999:4 och bilaga 2 motsvarar SRVFS 1999:2.

Inledande bestämmelser

1 §

I första paragrafen beskrivs föreskrifternas tillämpningsområde. Förslaget till föreskrifter omfattar de verksamheter som önskar få behörighet att kontrollera objekt enligt bestämmelserna i kapitel 6.7, 6.8, 6.9, 6.10 eller 6.12.

I ADR-S och RID-S behandlar

- kapitel 6.7: UN-tankar och UN-MEG-containerar,
- kapitel 6.8: fasta tankar (tankfordon), cisternvagnar, avmonterbara tankar, tankcontainerar, växeltankar med tankskal av metall, batterifordon, batterivagnar och MEG-containerar,
- kapitel 6.9: fasta tankar (tankfordon), avmonterbara tankar, tankcontainerar och växeltankar av fiberarmerad plast,
- kapitel 6.10: slamsugartankar, och
- kapitel 6.12: tankar monterade på MEMU (Mobile Explosive Manufacturing Unit).

Kapitel 6.12 är ett nytt kapitel som kommer att finnas i 2009 års utgåva av ADR-S. Motsvarigheten saknas i RID-S.

Förslaget till föreskrifter gäller inte för tankar och kärl för gas så som SRVFS 1999:4 gjorde.

Definitioner

2 §

I andra paragrafen finns definitionerna. Listan över definitioner i SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 har slagits samman och kompletterats med definitioner av ADR-S och RID-S. Dessutom anges att termer och begrepp som används i ADR-S och RID-S har samma betydelse i förslaget till föreskrifter.

I listan har även ”mellanliggande kontroll” definierats. Detta begrepp introduceras i 2009 års utgåvor av ADR-S och RID-S. Även om begreppet är nytt är dock inte kontrollen ny. En mellanliggande kontroll genomförs mellan de återkommande kontrollerna, men är inte lika omfattande.

Verksamhetsområde

3 §

I tredje paragrafen anges att kontrollorgan som ska utföra kontroller av objekt enligt kapitel 6.7, 6.8, 6.9, 6.10 eller 6.12 ska uppfylla kraven för organ av typ A enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005. Kontrollorganet ska dessutom ha ett verksamhetsområde som beskrivs i bilaga 1 till förslaget till föreskrifter.

Av bilaga 1 framgår att verksamhetsområdet ska omfatta konstruktionskontroll, tillverkningskontroll, installationskontroll, återkommande kontroll, mellanliggande kontroll eller revisionskontroll.

4 §

I fjärde paragrafen anges att återkommande kontroll, mellanliggande kontroll och revisionskontroll av fasta tankar (tankfordon), avmonterbara tankar och tankcontainrar med tankkoderna LGAV, LGBV och LGBF även får utföras av organ som uppfyller kraven för organ av typ B eller C enligt SS-EN ISO/IEC 17020:2005.

Det framgår också att kontrollorganen inte får utföra kontroll av tankar med tankkoder som efterföljs av ”(+).” Sådana tankar ska kontrolleras av kontrollorgan som uppfyller bestämmelserna i 3 §.

Kontrollorganen ska dessutom ha ett verksamhetsområde som beskrivs i bilaga 2 till förslaget till föreskrifter.

Av bilaga 2 framgår att verksamhetsområdet ska omfatta återkommande kontroll, mellanliggande kontroll eller revisionskontroll.

Teknisk kompetens

5 §

I femte paragrafen anges att verksamheten ska en ansvarsperson med kunskaper om och erfarenheter av samtliga kontroller enligt punkt 3.

Kraven är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2.

6 §

I sjätte paragrafen anges vilka krav som kontrollorganet måste uppfylla avseende teknisk kompetens.

I 8 § i SRVFS 1999:2 finns krav på teknisk kompetens hos personal som genomför kontroller. I 8 § anges att personalen ska ha genomgått utbildning som är godkänd av Räddningsverket. Med fem års intervall ska personalen även genomgå repetitionsutbildning. Även repetitionsutbildningen ska vara godkänd av Räddningsverket.

Att kräva att personalen ska genomgå utbildningar godkända av Räddningsverket har visat sig problematiskt. Det finns ingen marknad för att ta fram sådana utbildningar, eftersom det endast finns två verksamheter ackrediterade enligt SRVFS 1999:2. I flera fall har därför Räddningsverket tvingats att göra avsteg från kravet på att utbildningen ska vara godkänd av Räddningsverket. I samband med avsteget har Räddningsverket utfört en bedömning av personalens kompetens.

Räddningsverket föreslår därför att kravet på att utbildningen måste vara godkänd av Räddningsverket tas bort. Räddningsverket föreslår även att anställd personal ska ha minst ett års erfarenhet från praktisk yrkesverksamhet. Kravet i SRVFS 1999:2 är två år. Detta är en anpassning till kompetenskravet i Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2005:3) som transportabla tryckbärande anordningar som anger ett års erfarenhet.

Personalen ska fortfarande ha den kompetens som krävs för att utföra kontrollerna. Krav beträffande kompetens finns dels i STAFS 2007:8, dels i SS-EN ISO/IEC 17020:2005.

I samband med SWEDAC:s ackreditering av verksamheterna respektive tillsyn av de samma, bedömer SWEDAC personalens kompetens.

Arbetsmetoder

7 §

I sjunde paragrafen ställs krav på att verksamheten ska ha tekniska instruktioner och metodbeskrivningar för kontrollverksamheten, som dessutom är baserade på kraven, såsom standarder, i ADR-S och RID-S.

Krav på att verksamheten ska ha tekniska instruktioner och metodbeskrivningar finns även i SS-EN ISO/IEC 17020:2005. Verksamheten ska genomföras enligt de krav som anges i normgivande regelverk och det är naturligt och nödvändigt att dessa regelverk ska ligga till grund för själva kontrollproceduren. Instruktioner och beskrivningar måste därför upprättas enligt gällande regler.

Kraven är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

8 §

I åttonde paragrafen ställs krav på att en rapport ska utfärdas efter godkännande och kontroll. I ADR-S och RID-S återfinns de krav som ställs avseende innehåll etc.

Kraven är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

9 §

I nionde paragrafen ställs krav på att informera Statens räddningsverk om skador eller annat som är av betydelse för transportsäkerheten som framkommit vid kontrollen.

Kraven är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

10 §

I tionde paragrafen ställs krav på att organen ska arkivera all dokumentation för kontrolluppdragen som genomförts.

Kraven är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4.

Däremot har kravet på att överlämna en förteckning över alla kontrolluppdrag till Räddningsverket tagits bort. Även kravet på att sammanställa förteckningen på en av Räddningsverket fastställd blankett har tagits bort.

Ikraftträdande

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 februari 2009. Samtidigt upphör SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 att gälla.

Bilaga 1

Punkt 1

I punkt 1 anges vilka kontrollformer som ska innefattas av kontrollorganets verksamhet. Dessa är konstruktionskontroll, tillverkningskontroll, installationskontroll, återkommande kontroll, mellanliggande kontroll och revisionskontroll. Det är möjligt att ackrediteras för enbart vissa kontrollformer, exempelvis enbart återkommande kontroll.

Kontrollformerna är oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:4.

Punkt 2

I punkt 2 definieras vilka objektområden som är tillämpliga. Antalet objektområden har reducerats till två i jämförelse med SRVFS 1999:4 som angav fem stycken.

Det är möjligt att ackrediteras för enbart delar av ett objektområde, exempelvis enbart tankcontainrar eller cisternvagnar.

Objektområde två motsvarar objekt och kontrollformer som även kan utföras av verksamheter som uppfyller kraven i bilaga 2 till förslaget.

Bilaga 2

Punkt 1

I punkt 1 anges vilka kontrollformer som ska ingå i kontrollorganets verksamhet, det vill säga återkommande kontroll, mellanliggande kontroll och revisionskontroll. Det är möjligt att ackrediteras för enbart vissa kontrollformer vilket inte var möjligt i SRVFS 1999:2.

Vidare anges vilka typer av ändringar och reparationer av tankar som kontrollorganet får utföra revisionskontroll på. Vid andra former av ändringar och reparationer ska revisionskontroll utföras av organ som uppfyller kraven i bilaga 1 till förslaget.

I SRVFS 1999:2 fick kontrollorganet utföra revisionskontroll av svetsreparation på fastsättningsanordning. Fastsättningsanordning ingår i begreppet strukturdelar och omfattas därmed enligt underpunkt (ii).

I underpunkterna (iii) och (iv) förtydligas att kontrollorganets behörighet inte omfattar revisionskontroll av svetsreparation mot tankskal. Sådan revisionskontroll ska utföras av organ som uppfyller kraven i bilaga 1 till förslaget.

I övrigt är kraven oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2.

Punkt 2

I punkt 2 anges vilka objekt som kontrollorganets kontrollverksamhet ska omfatta.

I SRVFS 1999:2 fick kontrollorganet utföra kontroller av cisternvagnar enligt RID-S. I föreslagna föreskrifter föreslås att endast organ ackrediterade enligt bilaga 1 får utföra dessa kontroller.

I övrigt är kraven oförändrade i jämförelse med SRVFS 1999:2.

Bilaga 3

I bilaga 3 anges de krav på teknisk kompetens som förs över från STAFS 1999:4. Kategori två och tre i STAFS 1999:4 definierar samma kompetenskrav. Därför har Räddningsverket i denna bilaga reducerat det totala antalet kategorier till två.

Det sakliga innehållet är emellertid oförändrat i jämförelse med STAFS 1999:4.

Paragrafer borttagna

I SRVFS 1999:2 och SRVFS 1999:4 fanns bestämmelser om att kontrollorganen ska medverka i samrådsmöten som Räddningsverket sammankallar till. Motsvarande bestämmelser förväntas införas av i SWEDAC:s föreskrifter om ackreditering av kontrollorgan. På så sätt kommer därmed bestämmelserna fortfarande att gälla.

5 Alternativ reglering

Med anledning av riksdagens beslut i samband med Sveriges anslutning till EES-avtalet beslutade riksdagen att tillämpa ett öppet system för provning, kontroll och godkännande av produkter, vilket skulle baseras på ackreditering av verksamheten.

Provning, kontroll och godkännande av produkter ska därmed kontrolleras och godkännas av självständiga organ och i konkurrens.

Det anges i 9 § förordningen (2006:311) om transport av farligt gods att behöriga organ för teknisk kontroll ska vara ackrediterade enligt lagen om teknisk kontroll.

Räddningsverket anser med hänvisning till ovanstående att det inte finns någon alternativ reglering.

6 Kostnader

Förslaget bedöms leda till följande kostnader eller besparingar.

6.1 Hänvisningar och begrepp

Revidering av hänvisningar och begrepp bedöms leda till att befintliga certifieringsorgan behöver gå igenom interna arbetsprocedurer för att genomföra motsvarande revideringar.

Revideringen bedöms ta en arbetsdag i anspråk.

6.2 Teknisk kompetens

SWEDAC kommer att bedöma kontrollorganets tekniska kompetens.

Eftersom Räddningsverket har förenklat kompetenskraven i bilaga 3 till förslaget till föreskrifter så att de endast omfattar två kategorier förenklas det administrativa förfarandet något, vilket borde leda till en liten kostnadsbesparing för kontrollorganet.

6.3 Kostnader för ackreditering

För att en verksamhet ska få behörighet att kontrollera objekt inom föreskriftsförslagets tillämpningsområde krävs en ackreditering från SWEDAC.

Vilka kostnader som uppstår i samband med en sådan ackreditering är mycket svåra att uppskatta. De beror exempelvis av existerande organisationsstruktur och personalkompetens samt i vilken grad som arbetsprocedurer och rutiner redan är upprättade.

SWEDAC gör en individuell bedömning av både stora och små verksamheter. Bedömningskriterierna i samband med ackreditering är de samma.

Kostnad för den specifika ackrediteringen offereras av SWEDAC till aktören. Mer information om kostnader för ackreditering framgår av SWEDAC:s hemsida www.swedac.se.

7 Konsekvenser för små företag

I dagsläget finns tre företag ackrediterade enligt SRVFS 1999:4 och två företag ackrediterade enligt SRVFS 1999:2.

7.1 Åtgärder som små företag måste vidta

Små företag som avser att bli behöriga organ för att kontrollera tankar måste genomgå en ackreditering av SWEDAC. Ackrediteringen genomförs enligt SWEDAC:s föreskrifter tillsammans med förslaget till föreskrifter. Det är därmed till SWEDAC som företag ska vända sig för att få information om proceduren för ackreditering. Mer information om själva ackrediteringsprocessen framgår av SWEDAC:s hemsida www.swedac.se. Bland annat är det nödvändigt för företaget att ta fram arbetsprocedurer, metodbeskrivningar och system för att säkerställa kompetens.

7.2 Tid för små företag

Den tid som en ackrediteringsprocess tar i anspråk för små företag varierar av förklarliga skäl av omfattningen på önskad behörighet och verksamhetens storlek. Ackrediteringen innebär dels att dokumentera interna rutiner, arbetsprocedurer etc., dels att avsätta tid för de besök som SWEDAC gör. Eftersom ackrediteringen till stor del bygger på att ha dokumenterade rutiner för verksamheten, beror tidsåtgången även av i vilken grad rutiner redan finns dokumenterade. Ett annat viktigt moment vid ackrediteringen är att säkerställa kompetens. Det kan därför även innebära att personal måste utbildas för att få nödvändig kompetens eller att företaget anställer personal.

7.3 Kostnader för små företag

Kostnaderna som kan uppstå vid en ackreditering varierar stort. Kostnader uppstår framförallt för den interna dokumentationen som måste upprättas i samband med SWEDAC:s ackreditering, den eventuella utbildning som kan krävas eller anställning av personal, de besök SWEDAC genomför i samband med ackrediteringen och efterföljande årliga tillsyn samt årliga avgifter till SWEDAC. Se även avsnitt 6.3 ovan.

7.4 Konkurrensförhållanden

Föreslagna bestämmelser gäller med samma innehåll för samtliga verksamheter.

7.5 Efterlevnad av regler

Efterlevnaden av bestämmelserna i ADR-S och RID-S, det vill säga att godkända tankar används för transport av farligt gods, kontrolleras av respektive tillsynsmyndighet enligt vad som anges i förordningen (2006:311) om transport av farligt gods.

SWEDAC utövar årlig tillsyn på ackrediterade kontrollorgan för att tillse att de uppfyller villkoren för ackrediteringen.

Särskild granskning av bestämmelsernas effekt på småföretagen kommer inte att göras.

7.6 Tidsbegränsa regler för små företag

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 februari 2009.

Särskilda övergångsbestämmelser för små företag är inte planerade.

7.7 Informationsinsatser för små företag

Särskilda informationsinsatser till små företag är inte planerade.

Övergripande information om föreskrifterna kommer att kommuniceras via Räddningsverkets hemsida www.raddningsverket.se och nyhetsbrev.

8 Kontaktpersoner

Följande personer hos Räddningsverket kan kontaktas vid frågor och för närmare upplysningar om förslaget till föreskrifter.

Jan Nilsson
054-13 52 11
jan.e.nilsson@srv.se

Per-Olov Sjöo
054-13 50 11
per-olov.sjoo@srv.se

9 Övrig information

Den 31 december 2008 upphör de tre myndigheterna Räddningsverket, Krisberedskapsmyndigheten och Styrelsen för psykologiskt försvar och en helt ny, sammanhållen myndighet; **Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB**, startar den 1 januari 2009.

Myndigheten kommer att ledas av generaldirektör Helena Lindberg.

MSB ska ha ansvaret för frågor om samhällets säkerhet när det gäller skydd mot olyckor, krisberedskap och civilt försvar. Ansvaret avser åtgärder före, under och efter en olycka eller en kris.

Verksamheten kommer att bedrivas i Stockholm, Karlstad, samt i begränsad omfattning i Kristinehamn. Två av Räddningsverkets nuvarande fyra skolor, Sandö och Revinge, ska ingå.

Avdelningen med verksamhetsansvar för bland annat transport av farligt gods kommer att vara lokaliserad till Karlstad.